

1869 § 23 og Lov Nr. 14 af 27. Januar 1872 § 25, Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 § 85, Lov Nr. 29. af 26. Februar 1872 § 13.

De i Udkastets § 137 omhandlede Attester til Tiendekommissærer ere nu stempelfri i Henhold til Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 § 21. De øvrige Attester anses ogsaa nu for stempelfri i Henhold til forskellige Bestemmelser.

De i Udkastets § 140 omhandlede Begunstigelser ere hjemlede de paagældende Foreninger eller Institutioner ved Lov 11. Februar 1863 eller de for Institutionerne gældende særlige Regler.

Begrænsningen i Udkastets § 141, sidste Stykke, stemmer med den nugældende Stempelovs § 61.

Man har i Udkastets § 142 optaget Regler svarende til dem, som nu indeholdes i Lov af 11. Februar 1863 § 3 og Lov Nr. 24 af 27. Februar 1897. Man har dog ikke medtaget den i Lov af 11. Februar 1863 § 3 hjemlede Stempelfrihed for Aktier, der paa Grund af Bestemmelsen i Lovens § 4, hvorefter Aktierne skulle lyde paa Navn og Transporter deraf ere stempelpligtige, ikke har haft videre praktisk Interesse, hvilket den tilsvarende Stempelfrihed heller ikke vilde faa efter det i Udkastets § 86 foreskrevne lave Stempel for Aktier, der lyde paa Navn.

Begunstigelsen efter Lov 11. Februar 1863 § 3 kunde ifølge Loven gives Banker uden Indskrænkning. Efter at Lov Nr. 64 af 28. Maj 1880 § 11 havde fastsat, at Banker og lignende Pengeinstituter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vekselsomsætning, ikke ved at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassevilkaar kunne opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen ere tilsagte Sparekasser, er det imidlertid antaget, at der ikke kan meddeles Banker Stempelfrihed for Kontrabøger. Administrationens Anvendelse af de paagældende Bestemmelser har imidlertid været noget vaklende. I Tiden lige efter Sparekasselovens Emanation nægtedes der saa godt som altid Banker Stempelfrihed for Kontrabøger, men der synes derefter i en Aarrække at være fulgt den Opfattelse, at Reglen i Sparekasselovens § 11 ikke omfattede Pengeinstituter, i hvis Navn der ingen Hentydning fandtes til Sparekasevirksomhed, og hvis Statuter ikke opererede med Betegnelser som Sparekassebøger, Sparekasserente og lignende. Denne Opfattelse ændredes imidlertid atter, navnlig foranlediget ved Forhandlingerne om et i Rigsdagssamlingen 1900—01 ved privat Initiativ indbragt Forslag til Lov om Forandring i Lov af 11. Februar 1863 og Lov af 28. Maj 1880, og det er derefter antaget, at Sparekasselovens § 11 udelukker, at der kan tilstaa Banker Stempelfrihed for Bøger angaaende Indskud uanset Bogens Benævnelse eller den ved Beregningen af Udbyttet af Bogens Paalydende benyttede Fremgangsmaade.

Administrationens forskellige Stilling i Tidens Løb har imidlertid bevirket en Ulighed mellem de forskellige Bankinstituters Stilling, ligesom Nægtelsen af Stempelfrihed for Bankbøger har fremkaldt Forsøg paa at finde en Ordning for Modtagelsen af Indskud, der bringer de paagældende Beviser udenfor Stempelpligtens Omraade.

Man har derfor anset det for nødvendigt, at det her omhandlede Forhold ordnes ved en ny Bestemmelse, og da det Ønske om at sætte et Skel mellem Banker og lignende Pengeinstituter paa den ene Side og Sparekasser paa den anden, som Sparekasselovens § 11 er et Udtryk for, formentlig vil opnaas, naar Publikum ikke paa Grund af Stempelfriheden kan forveksle en Bankbog og en Sparekassebog, har man foreslaaet, at Stempelfriheden for Kontrabøger, naar den meddeles en Bank eller andet Pengeinstitut, som ikke er undergivet Bestemmelserne i Lov af 28. Maj 1880, skal betinges af, at det paa en af Administrationen godkendt Maade tilkendes gives Modtagerne, at vedkommende Bank eller Pengeinstitut ikke er undergivet Tilsyn